



Перспектива



Працюємо для людей
Працюємо для України

Заснована в 1991 році

№7 (1531) 12 лютого 2021 р.

• Тижнева газета •

ХМЕЛЬНИЦЬКА АЕС ОТРИМАЛА ДОЗВІЛ НА ПУСК 2-ГО ЕНЕРГОБЛОКА ПІСЛЯ ПЛАНОВО-ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНОГО РЕМОНТУ

9 лютого в режимі відеоконференції відбулася нарада за участі керівництва Державної інспекції ядерного регулювання, ДП «НАЕК «Енергоатом», ВП «Хмельницька АЕС», Державного науково-технічного центру ядерної і радіаційної безпеки щодо готовності енергоблока №2 ХАЕС до пуску після планово-попереджувального ремонту із перевантаженням активної зони реактора.

Під час наради Держатомрегулюванню був наданий звіт НАЕК «Енергоатом» щодо виконання ВП ХАЕС ліцензійних умов, окремих дозволів, заходів Комплексної (зведеної) програми безпеки (К(з)ПБ).

Станом на 9 лютого ремонтні роботи, умови ліцензії на експлуатацію ядерної установки енергоблока №2, умови окремих дозволів виконані у повному обсязі. Замінено 51 одиницю технологічного обладнання та закінчено ремонт 2686 одиниць техніки. Виконано низку модернізаційних заходів на системах, важливих для безпеки турбінного, реакторного відділень, системи управління резервних дизель-генераторних станцій, заходів щодо «поточного» продовження терміну ек-

сплуатації систем, елементів. До Держатомрегулювання надані відповідні звіти, документи і обґрунтування.

Наразі, на енергоблоці №2 здійснюються пускові операції, комплексні випробування, умовлені Регламентом перевірок систем,

було заплановано здійснення середнього планово-попереджувального ремонту тривалістю 198 діб.

Враховуючи складну ситуацію у енергосистемі України, звернення Міністерства енергетики держави, а також оптимізацію низки ремонтних робіт та виконання заходів з реконструкції і модернізації, колектив ХАЕС готовий до дострокового пуску енергоблока.

Скорочення терміну виконання ремонтних робіт вдалося досягти завдяки злагодженій та наполегливій роботі персоналу Хмельницької АЕС та підрядних організацій. Під час ремонтної кампанії щоденно на майданчику ХАЕС перебувало до 300 працівників підрядних організацій, які залучалися до виконання робіт із реконструкції та модернізації.

«Дозвіл на пуск 2-го енергоблока після ППР дає можливість вивести реакторну установку на мінімально контрольований рівень потужності, здійснити необхідні післяремонтні випробування та підключити енергоблок до мережі», – наголосив Андрій Козюра.

Інформцентр ХАЕС



важливих для безпеки, та експлуатаційними інструкціями. Перевіряються функції систем, які були модернізовані або замінені.

За результатами наради ВП ХАЕС отримала дозвіл на пуск ядерної установки блока №2 після ППР-2020. За словами генерального директора ВП ХАЕС Андрія Козюра, на енергоблоці №2

Під час проведення ремонтної кампанії на другому енергоблоці Хмельницької АЕС персоналом відділу контролю металів виконано в повному обсязі заплановані роботи з періодичного та позачергового контролю стану металу обладнання та трубопроводів реакторного та турбінного відділень.

За словами начальника відділу контролю металів Дмитра Шматька, контроль стану металу обладнання і трубопроводів виконано згідно із розробленими робочими програмами контролю, які враховували вимоги інформаційних листів Держатомрегулювання, ДП «НАЕК «Енергоатом» та досвід експлуатації інших АЕС. Здійснені роботи із супроводження ремонту, реконструкції і модернізації обладнання та трубопроводів реакторного та турбінного відділень другого енергоблока. Оформлена звітна документація, триває оформлення облікової. Підготовлено і передано у Інспекцію узагальнюючий Акт з контролю стану металу енергоблока № 2. Результати контролю підтверджують можливість обладнання і трубопроводів нести навантаження на робочих параметрах під час експлуатації Хмельницької АЕС.

ЯКІСТЬ МЕТАЛУ ПІДТВЕРДИЛИ СПЕЦІАЛІСТИ

Для успішного проведення ремонтних робіт лабораторії відділу контролю металів ХАЕС забезпечені надійним обладнанням, за допомогою якого ефективно виконується неруйнуючий контроль металу технологічного обладнання та трубопроводів. Також, під час планово-попереджувальних ремонтів, на Хмельницькій АЕС успішно експлуатуються: система контролю корпусу реактора ультразвуковим, вихорострумовим та візуально-вимірним методами виробництва хорватської фірми INETEC, система вихорострумового контролю і система глушіння теплообмінних труб парогенераторів виробництва словацької фірми VUJE.

Реконструкція і модернізація діючих АЕС є перманентним проце-

сом, бо лише за таких умов можливе підвищення рівня безпечної експлуатації обладнання енергоблоків. Під час виконання даних робіт під



контролем персоналу відділу контролю металів перебувають елементи обладнання та трубопроводу реакторного та турбінного відділень, які монтуються із застосуванням зварювання. Задіяний персонал

ВКМ успішно пройшов навчання і атестацію по методах контролю, постійно підтримує свій професійний рівень. Молоді фахівці, які мають

тверді знання і певні навички, атестовані 2020 року Атестаційним органом на право самостійного виконання робіт.

За словами Дмитра Шматька, персонал відділу якісно та у встановлені терміни виконав поставлені завдання перед підрозділом під час проведення ремонтних робіт на енергоблоці №2 Хмельницької АЕС і ретельно готується до ППР енергоблока №1.

Олександр Шустерук

На знімку: начальник відділу контролю металів Дмитро Шматько під час наради із аналізу завершення ремонтної кампанії на другому енергоблоці

• НА ТРИБУНУ ПРОФКОНФЕРЕНЦІЇ •

ГОЛОВНИЙ ПРИНЦИП: ГАРНА ПРАЦЯ – НАЛЕЖНА ОПЛАТА

У профспілкової роботи є видима і невидима частини. Друга, як айсберг, займає три чверті об'єму усієї діяльності, але оцінюється, у кінцевому результаті саме результатами, що на виду, які можна продемонструвати наочно. А вони у нас досить промовисті, не дивлячись на надзвичайно складні обставини, у яких перебувала атомна енергетика і ХАЕС зокрема у 2020 році.

Минулий рік було позначено спільною кропіткою роботою адміністрації і профспілки не лише за столами переговорів, але й на тій частині поля, де наш голос буває почутим значно краще. Профспілковою стороною були організовані та проведені протестні акції у місті Києві, під час яких Президенту, Уряду і депутатам ВР України було висловлено рішучу позицію колективу атомників боротися до кінця: за права на гідну оплату результатів праці, за майбутнє атомної енергетики і, хай як це не звучить пафосно – за енергетичну незалежність України. Усім, хто відгукувався та взяв участь у акціях, організованих Атомпрофспілкою, ППО ДП «НАЕК «Енергоатом» і профкомом ХАЕС щиро дякую за підтримку. Закликаю активістів до активнішої участі у заходах з відстоювання прав та законних інтересів людини праці. Справжня боротьба, схоже, ще попереду.

Головним питанням для кожного працівника є рівень його заробітної плати. Звичайно, для профкому дане питання протягом звітного періоду було також ключовим. На відмінний позаминулорічний результат у 34,8% загального зростання, 2020 року вдалося додати ще 26,5% по ХАЕС, що розподілилися як 26,4% для працівників промислового персоналу і 27,4% для непромислового!

У поточному році вже маємо січневе підвищення тарифних ставок і посадових окладів на 16,1%, а також, сподіваюся, успішно зможемо реалізувати підвищення на 4,8% у липні і на 4,3% у грудні. Певні здобутки, зокрема загальний фонд оплати праці на 2021 рік у 2 мільярди 120 мільйонів гривень, не закорисують профспілковий комітет. Слід і надалі неупинно проводити роботу у напрямку пошуку шляхів збільшення рівня доходів працівників станції, розглядати пропозиції щодо вдосконалення системи оплати праці.

У період пандемії профспілковий комітет ХАЕС, за сприяння профкому компанії, не залишався

осторожним питань протидії коронавірусу, забезпечення персоналу на етапі карантину засобами гігієни і захисту. Приділено значну увагу покращенню умов праці в умовах карантину, надано значну допомогу місцевим медичним працівникам.



Пригадаємо передачу КЗ СМСЧ-4 захисних костюмів, масок, засобів гігієни тощо.

Окремо хочеться сказати про страхування працівників станції. Саме завдяки здебільшого успішній роботі страхових компаній значно зменшилася кількість звернень наших працівників за допомогою до профспілкового комітету за матеріальною допомогою. Тим не менше, матеріальну допомогу з коштів профспілкового бюджету за звітний період отримали 259 членів профспілки на суму 1 168 200 гривень.

В звітному періоді ми продовжили виплати матеріальної допомоги, передбаченої Колективним договором, для 14 дітей-напівсиріт наших колишніх працівників на суму 231 029,9 грн і матеріальної допомоги на поховання на 16400 грн. Зазначу, що на засіданні профспілкового комітету у січні поточного року прийнято рішення про збільшення максимальної суми матеріальної допомоги.

У надтяжких ситуаціях (онкологічні захворювання, складні оперативні втручання, імплантація донорських та штучних органів тощо) ми постійно зверталися за допомогою у профспілковий комітет компанії і постійно отримували значні суми, зокрема у 2020 році шести нашим працівникам виділено коштів на загальну суму у 285000 гривень. Велика вдячність за таку допомогу голові ППО компанії О.В. Личу.

Не дивлячись на системні збої у роботі, спричинені пандемією, оздоровлення було в числі пріори-

тетів профкому станції. Для членів профспілки, працівників ВП ХАЕС та їх членів сім'ї у 2020 році за рахунок коштів ППО ХАЕС та ППО ДП «НАЕК «Енергоатом» за статтею «Оздоровлення» придбано 1396 путівок на загальну суму 28 205 314 гривень.

Через карантинні заходи довелося призупинити досить цікаву і популярну у наших працівників форму лікувально-оздоровчої роботи – відвідування клініки ТОВМЕД м. Вінниці. До початку карантину медичними послугами лікаря В.В. Товмасьна скористалося 29 працівників нашого підприємства. Сподіваюся після закінчення карантину на відновлення цієї форми оздоровлення.

Напрямок діяльності профспілкового комітету, що найбільше постраждав від коронавірусу – фізкультурно-масова робота. Карантинні обмеження і зачинені більшу частину року двері спортивних об'єктів, стали причиною досить сумної статистики: вперше за багато років ми не змогли завершити Спартакіаду ВП ХАЕС, а наша збірна не взяла участь у галузевій Спартакіаді ФСК «Атом України».

Проте, не буває лиха без добра: через відсутність частини спортивних заходів за рахунок певної економії грошових коштів ми досить плідно попрацювали над покращенням матеріально-технічного забезпечення даного напрямку роботи, закупивши значну кількість спортивного інвентарю та обладнання.

Сподіваюся, що усі негаразди, що стосуються спортивно-масової роботи відійдуть у історію, а спортивні здобутки ХАЕС збагатяться новими яскравими сторінками.

Злагоджено і досить продуктивно, з огляду на численні карантинні обмеження, відпрацювала у звітному періоді комісія по роботі з дітьми і шефській роботі. Було зібрано рекордну суму для традиційних новорічних привітань найвразливіших і соціально найменш захищених верств населення регіону.

Із силою-силенною ускладнюючих обставин було знайдено шпарину у карантинних заборонах і, не зважаючи на відсутність залізничного сполучення, вдалось подарувати для дітей членів нашої профспілки можливість чудового відпочинку і незабутнього спілкування на Закарпатті у таборі «Водограй». Для всіх бажаних, на той момент, було придбано 81 путівку на загальну суму 1 102 896 грн.

Щирих слів подяки заслуговує робота всіх комісій профкому. Зазначу, що у лавах профорганізації 5609 членів профспілки, з-поміж яких 4587 працюючих і 1027 пенсіонерів.

В структурі ППО ХАЕС 36 цехкомів – профспілкових ланок першого рівня та 111 ланок другого рівня – профгруп.

Профспілковий комітет ППО ХАЕС обраний конференцією у лютому 2017 року. За звітний період у складі профкому відбулися певні зміни. З поважних причин із складу ПК вийшов голова комісії по роботі з молоддю Леонід Волков та голова комісії з реформування заробітної плати і структурних змін Олена Хоменко. Маю честь подякувати їм за багаторічну плідну роботу, спрямовану на розвиток ППО ХАЕС. Отже фактичний чисельний склад профкому сьогодні – 13 осіб. Очолюють комісії: Сергій Кусков (з охорони праці); Людмила Гуц (з організаційно-масової роботи і інформації); Олександр Хомич (по роботі з оперативним персоналом); Іван Кривоконь (з правового захисту); Наталія Коломійчук (з організації оздоровлення); Дмитро Міщенко (з соціально-економічного розвитку); Степан Пенчук (з фізкультурно-масової роботи); Світлана Іванова (з культурно-масової роботи); Олег Тишук (з соціального захисту); Роман Кузів (житлово-побутова) та Рузіна Труфанова (комісія по роботі з дітьми і шефській роботі).

На даний момент відсутні керівники комісії по роботі з молоддю та з реформування заробітної плати і структурних змін.

Контрольну функцію здійснює ревізійна комісія під керівництвом Василя Скрипнюка.

Всю роботу профспілковий комітет і профспілкова організація проводила згідно із поточними і перспективними планами.

Дякую за значиму для колективу, хоча і не завжди видну і вдячну суспільну роботу членам профспілкового комітету, головам цехових комітетів і профгрупоргам, небайдужим членам трудового колективу, хто протягом звітного періоду допомагав профспілковому комітету, вказував на помилки, надавав практичні поради та конструктивні пропозиції з вирішення найрізноманітніших питань. Окрема подяка штатним працівникам.

Запрошую увесь профспілковий актив продовжувати і надалі наполегливо працювати на користь колективу.

**Михайло Гук,
голова ППО ХАЕС**

• ВІВТОРКОВІ ЗУСТРІЧІ •

Через три місяці сплине рік роботи Сергія Количева радником генерального директора Хмельницької АЕС. Посада нова як для нього самого, так і для колективу станції загалом. Отож, під час зустрічі з журналістами розмова йшла про функції і завдання РГД, виклики, які підносять життя і пошук оптимальних шляхів вирішення назрілих проблем.

Посаду радника генерального директора, будемо відвертими, не всі сприйняли однозначно, розцінивши її як зайву ланку в структурі управління. Мовляв, є ж на станції заступники генерального директора за напрямками, головний інженер та його заступники.

- Усі вони – фахівці своєї справи і успішно виконують покладені на них обов'язки, – каже співрозмовник. – До того ж, генеральний директор професійна і обізнана людина, нібито й не потрібен йому радник. Але це тільки на перший погляд здається все просто.

Найвідповідальнішим у роботі керівника структурного підрозділу компанії вважаю прийняття конкретних рішень за різними напрямками діяльності підприємства. Базуючись при цьому на колосальному масиві різнобічної інформації, у якому певний відсоток грішить недостовірністю. Відтак, треба зважати на ризики, які можуть нести прийняті рішення і їх миттєво відчує на собі персонал станції та підрядних організацій, постачальники, та й зрештою усі нетішинці, оскільки місто й АЕС тісно взаємопов'язані. Скрупульозний підхід до інформації, яка надходить з різних джерел, зваження усіх позицій – основа основ на шляху до досягнення поставленої мети. Радий, що іноді вдається запропонувати Андрію Ростиславовичу слушну пораду, яка допоможе врахувати можливі ризики і звести їх нанівель вибіреними рішеннями.

Спектр питань, якими доводиться щоденно займатися раднику генерального директора, за його словами, доволі широкий і не обмежується, як це багатьма сприймається, економічним та фінансовим напрямком. Багато часу займають, наприклад, організаційні питання. Але найголовніше, на чому зосереджує свої зусилля, – раціональне та ефективне використання бюджету підприємства, доведеного енергокомпанією і отриманого за рахунок інших надходжень від нашої діяльності. Такого прискіпливого контролю до витрачання коштів, як зараз, за твердженням Сергія Количева, не було ніколи раніше. Андрій Козюра в цьому питанні демонструє найкращі якості справжнього господарника.

Ми поцікавилися у співрозмовника якими були перші доручення і завдання на новій посаді. Стверджує, що насправді й не пам'ятає, хоча точно знає, що ставши радником генерального директора мав велике бажання зробити якомога більше і швидше, щоб кожен новий день був спрямований на досягнення конкретного результату. Але той великий масив інформації, який доводиться щоденно опрацьовувати, відсіюючи зайве і другорядне, сповільнює рух.

- У перші дні роботи зрозумів, що до того (прийшов на посаду РГД з УВТК, де очолював планово-економічний відділ – ред.) перебував у своєрідній зоні комфорту. Порівнюю ставлення до роботи керівників вищої ланки тоді і тепер, відмінність суттєва. Відчувши на власному досвіді що почім, починаєш розуміти, що категоричність в оцінках порою залежить від обмеженої інформації, якою володієш. Заглибившись у цей вир, переосмислюєш усталені стереотипи. І все більше переконуєшся, що намічені цілі лише пів справи, без чіткої організації і визначення шляху, яким будемо йти до поставленої мети, її ніколи не досягнути.

ПЛАНИ АМБІТНІ, РЕАЛІЗУВАТИ ЇХ ПІД СИЛУ

Головне, в чому переконаний Сергій Количев, не звернути з цього шляху та не піти манівцями. Не приставши на звабливі ідеї, які не підкріплені реальними розрахунками. Чого гріха

таїти, зі зміною керівництва ХАЕС, було чимало пропозицій від людей, які хотіли в такий спосіб «засвітитися», а потім обурювалися, що їх не підтримали. Але якщо, подаючи ідею, ти не маєш відповіді, хто буде її виконавцями, які ресурси потрібно задіяти, не можеш поетапно розписати послідовність дій з врахуванням ймовірних ризиків, прорахувати коефіцієнт корисної дії від втілення своєї ідеї, годі розраховувати на результат і підтримку. Це мильна бульбашка, «життя» якої короткочасне. Отож, часу на глибокий аналіз великого масиву інформації, в тому числі з баз даних, розроблених службою інформаційних технологій та SAP ERP, витрачається багато. Але по іншому ніяк.

Радник генерального директора налаштований на результат і переконаний, що у команді, яка відпрацювала рік і ще не повністю оновилася, все вдається, вистачить сил рухатися вперед, спираючись на набутий досвід і роблячи висновки із допущених помилок. Минулий рік був небачено напруженим, передусім через пандемію коронавірусу, інші зовнішні й внутрішні фактори, в тому числі нічим не виправдана негативна практика до певної міри легковажного ставлення в країні до енергетичного сектора.

- Практично весь рік ми пропрацювали без коштів, у борг, кредиторська заборгованість перевищила 500 мільйонів гривень, – поінформував Сергій Олександрович. – Не секрет, що з цих причин партнери вже не завжди хочуть йти назустріч, брати участь у торгах, закупівлях. Складно? Так. Але це не вирок і не привід відмовлятися від нашого вектора руху. Тільки вперед.

Невдовзі відбудеться внутрішня балансова комісія, згодом балансова комісія Енергоатома і фахівці дадуть оцінку ефективності виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємства за відповідними критеріями. Сподіваюся, вона буде позитивною. І так звану 13 зарплату персонал отримає.

Зважаючи на те, що 2020 рік був непростим, не хочеться запрограмувати себе на продовження викликів і проблем, які б гальмували розвиток. Фінанси полюблиють тишу, отож про них ввіголоса. Це тільки у «Фейсбук» всі знають що з ними відбувається, як витрачаються і куди мають бути спрямовані. Всі, крім фінансистів, як це впливає з коментарів.

Зауважу, що такого фінансового становища, як у минулому році, компанія ще не переживала. Слава Богу, не було проблем з виплатою зарплатні і сплатою податків. Разом з тим ми недо-

освоїли десятки мільйонів гривень, а це недозакуплене обладнання, засоби індивідуального захисту, обсяг робіт і послуг, які могли б покращити умови праці персоналу. І хоч подібне мало місце й у попередні роки, це не може бути приводом для самозаспокоєння. Пильна увага до використання бюджету, яку демонструє генеральний директор, тільки посилюватиметься, впевнений, що підходи до контролю за раціональним витрачанням

зароблених коштів, ми докорінно змінимо.

Щодо планів на поточний рік і далі, Сергій Количев був лаконічним і однозначним: «У нас амбітні плани, рухатися є куди». У можливості досягнення грандіозних намірів він не сумнівається, переконаний, що амбіції в поєднанні з чітким баченням що і як робити, дадуть результат. І отой славнозвісний лозунг «Немає коштів» зникне з нашого лексикону. Бо навіть у найскрутнішій ситуації можна знайти вихід, домогтися, йти назустріч один одному. Без деталізації, не розкриваючи карт, співрозмовник наголосив, що всі зусилля керівництва станції спрямовуватимуться на те, аби персонал був забезпечений якісним спецодягом і спецвзуттям, підприємство не мало жодних проблем з інструментом і оснащенням, ми могли похизуватися новим обладнанням, технікою, користуватися комфортними автобусами, якісними комп'ютерами, працювати в комфортних приміщеннях з новими меблями... На користь того, що таке можливо, свідчить яскравий факт – у 2020 році ХАЕС вдалося придбати доволі складне нове обладнання, чого вона не змогла зробити впродовж десятиріч. І це за умови фінансової скрути.

Наш візаві запевняє, що не залишиться поза увагою і соціальна інфраструктура, яка перебуває у занепаді. Разом з первинною профспілковою організацією на ХАЕС розробили іміджеву програму, яка сприяє розвитку спорткомплексу, іншій якості культурно-спортивних заходів.

- І це не слова, – переконує Сергій Количев.

На новій посаді він багато вчиться, «універсальним солдатом» себе не вважає. Є чому вчитися всій команді, а також діяти злагоджено, допомагаючи один одному і тоді шлях до поставленої мети буде не таким складним.

Ольга Сокол



ХАЕС: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

Станом на 11 лютого 2021 року перший енергоблок Хмельницької АЕС працював на потужності 1010 МВт. За попередню добу енергоблоком вироблено 24,25 млн кВт·год електроенергії, а з початку місяця – 242,48 млн кВт·год електроенергії.

На другому енергоблоці Хмельницької АЕС тривала 167 доба планово-попереджувального ремонту.

Радіаційний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах не зазнавав змін, знаходиться на рівні, який відповідає нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

• КДЮСШ ППО ХАЕС – 35 РОКІВ •

Тридцять п'ять років тому при профспілковій організації ХАЕС було утворено дитячо-юнацьку спортивну школу. За мету ставився фізичний розвиток дітей, чий батьки будують місто і ХАЕС. І мало хто міг собі уявити, що ДЮСШ стане кузницею видатних спортсменів, прославить Нетішин на Всеукраїнській та світовій аренах.

Вже у 1994-96 роках зазвучали імена самбістів Руслана Задворного та Сергія Онищука, пляєди інших вихованців Геннадія Горохова. Згодом першу скрипку стануть грати фехтувальники, пауерліфтингери. 2003 року школа стала комплексною, об'єднавши вісім відділень. Розвиток отримали такі види спорту, як бокс, боротьба самбо і дзюдо, волейбол, кікбоксинг, легка атлетика, плавання, фехтування та футбол. 19 кваліфікованих тренерів-викладачів працюють із майже тисячним колективом прихильників різних видів спорту.

Лише у 2020-му, не найсприятливішому змагальному році, у місті проведено 85 спортивних заходів та забезпечено участь спортсменів міста та спортивних команд у 17 обласних та 22 у всеукраїнських змаганнях. У 2020 році призерами змагань стали 240 спортсменів Нетішина, за результатами яких четверо стали кандидатами у майстри спорту України, 18 здобули спортивний розряд, 163 - масові розряди (до складу збірних команд України входить 19 нетішинських спортсменів).

Днями у мережі з'явився відеоролик «Танець із шаблями». Глядачі мають можливість пережити миттєвості тріумфу українських фехтувальниць на Олімпіаді 2008 року у Пекіні. Саме там дві нетішинки у парі з Ольгою Харлан та Оленою Хомровою вибороли перші золоті медалі для нашої збірної. Гордістю і високою вдячністю переповнюються серця, коли спостерігаєш за цією видатною подією у житті нетішинського спорту. Це вікторія не лише названих спортсменок, але й тренерів. До вершин їх виводив Валерій Вікторович Штурбабін. За час роботи у Нетішині та на інших спортивних майданчиках він підготував вісім майстрів спорту міжнародного класу, п'ятьох заслужених майстрів спорту, двох олімпійських чемпіонок, срібну призерку Олімпіади 2016 у Ріо-де-Жанейро. У Афінах 2004 року нашу державу гідно представляли Дарія Недашківська та Олег Штурбабін, у Лондоні 2012 року за збірну виступав Дмитро Бойко, у 2016-му Аліна Комащук отримала срібну медаль у командному заліку. Нетішин був представлений лише шаблями на чотирьох Олімпіадах! У Ріо-де-Жанейро до півфіналу «добігла» наша видатна бар'єристка Вікторія Ткачук! (перший тренер Олег Краснов). Вона має всі шанси виступити у Токіо поточного року.

Цифри красномовні: дванадцять заслужених майстрів спорту, 21 майстер спорту міжнародного класу, 70 майстрів спорту України – внесок КДЮСШ ППО Хмельницької АЕС у скарбницю спортивної слави держави і Нетішина. Понад 150 медалей здобуто на світових та європейських аренах. Їх готували заслужені тренери України Геннадій Горохов (боротьба самбо), Валерій, Ольга і Вадим Штурбабіни, Віталій Цисарук (фехтування), Сергій Рижук (пауерліфтинг), Володимир Моцюк та Володимир Возьний (футбол). Команду майстрів з гандболу, яка успішно виступала у суперлізі України, тренував майстер спорту Олег Каспаров.

КУЗНЯ ВИДАТНИХ
ЗДОРОВОГО ПОКОЛІННЯ

Не даремно КДЮСШ визнавалась кращою у різних номінаціях. У 2009 році за підсумками Всеукраїнського огляду-конкурсу із олімпійських видів спорту, який відбувся за ініціативою Міністерства у справах сім'ї, молоді і спорту,

Про кожне із відділень можна писати окремий розділ, бо досягнення вагомими і знані, у більшості на слуху. Приміром, гравця київського «Динамо» та національної збірної з футболу Віталія Косовського представляти не треба –



колектив посів третє місце, а у 2011 році був визнаний кращим у державі. З нагоди 30-річчя функціонування школа отримала Подяку Національного Олімпійського комітету за підписом Сергія Бубки.

Подібна результативність діяльності КДЮСШ забезпечена насамперед грамотним менеджментом і піклуванням з боку роботодавця – ППО Хмельницької АЕС (Михайло Гук) та керівництва ХАЕС (Андрій Козюра). Споруди, що використовують спортсмени і тренери, знаходяться на балансі атомної електростанції.

довгі роки він був кращим півзахисником відомого клубу, згодом тренером «Ворскли». А основи майбутніх успіхів було закладено у КДЮСШ м. Нетішин.

У складі молодіжної збірної країни виступав Валерій Федорчук, який у сезоні 2014/15 років у якості півзахисника ФК «Дніпро» брав участь у фіналі Ліги Європи, а наступного сезону у складі київського «Динамо» виборов Суперкубок України. Нині в місті проводиться традиційний турнір на призи цього вихованця нетішинського футболу. Чемпіоном світу 2019 року серед молоді став Олексій Хахльов. Олексій – вихованець тренера Володимира Возьного. Нетішин був базою для його зростання, як і для сотень інших юнаків. Вихованці В.Возьного привозили золоті нагороди з міжнародного турніру в Болгарії, «Ліги націй» 2015 року, який проходив у Франції.

Ряд його підопічних вже встиг потрапити до елітних клубів. Зокрема Вадим Лавриненко захищав кольори київської «Оболони», Михайло Толстяк – польського клубу «Голубий Старгард», Богдан Поколювий – першолігового «Арсеналу» м. Київ, Антон Коберник – Володимир-Волинської «Вікторії», Михайло Омельчук – «Волині» (Луцьк). У футбольній академії «Карпат» підвищують майстерність Андрій Дацюк та Василь Шомко. Заявили про себе Дмитро Мандрійчук, Артем Цевух, Максим Кравчук, Вадим Тарнавський, Владіслав Косік, Ілля Бортник, Данііл та Андрій Мирончуки, Олексій Кравчук, Роман Отовчиць...

Діти залюбки беруть участь у різноманітних футбольних турнірах. Хто зна, чи немає нині в рядах нетішинців майбутнього чемпіона світу, який здобуде славу Шевченка або Месі.



Закладали основи функціонування і діяльності дитячо-юнацької спортивної школи колишні директори закладу Олександр Михайленко, Михайло Трофимчук, Галина Бабаєва, Олена Недашківська, Валерій Штурбабін. Сьогодні біля керма почесний працівник фізичної культури і спорту Валерій Кравчук.

СПОРТСМЕНІВ, АМБІТНИХ ЛЮДЕЙ

Певний час надзвичайні результати демонстрували у «залізній грі» вихованці своєрідного відділення «для старших» при КДЮСШ під орудою Сергія Рижука. Він підготував плеяду чемпіонів України, Європи і світу, рекордсменів з пауерліфтингу. Приміром Олександр Кутчер був дворазовим переможцем багатирських змагань Arnold Weekend (2006-7 роки). Він перший український атлет, що став переможцем цих змагань. Щоб вийти у суперфінал турніру «Арнольд-Класік», Олександр взяв участь у відбірковому турі, який відбувся у Чикаго і з результатом триборства – 983 кілограми увійшов у півфінал. Щоб підтвердити свої кондиції, Кутчер після короткого перепочинку вийшов на арену європейського відбіркового турніру «Арнольд-Класік», що відбувся у Фінляндії. І тут перемога була за Олександром. У його ваговій категорії 75 кг серед професіоналів ніхто не зміг перевершити результат триборства – 985 кілограмів. Під час двох турнірів спортсмен із Нетішина встановив 12 світових рекордів.

Сестри Олена (Колосова) та Оксана Дмитрук (Чумак) багато років входили до збірної України і є багаторазовими призерами та чемпіонами Європейських першостей та світу, Олена – срібна призерка VII Всесвітніх ігор.

Під крилом продовжувача справи Сергія Рижука майстра спорту міжнародного класу інструктора-методиста СК «Енергетик» Аркадія Бухтійчука виховано нових чемпіонів. Зокрема нетішинець Віктор Чернобай у ваговій категорії до 90 кілограмів та віковій категорії понад 50 років став чемпіоном світу, який відбувся у словацькому місті Трнава. Ще один вихованець Нетішина слюсар ЕРПУ з ремонту обладнання хіміку Роман Медведчук у вазі до 82 кілограмів та любительській категорії виборів срібну медаль.



В клубі пауерліфтингу «Леґіон» виховано немало яскравих особистостей, зокрема майстрів спорту Володимира Сміщука, Сергія Козловського, Віктора Пастухова, Романа Медведчука та інших атлетів.

У самбістів у Нетішині є свій «батько» заслужений тренер України майстер спорту СРСР Геннадій Васильович Горохов. Саме з успіхів його вихованців почала формуватись слава про КДЮСШ ППО ХАЕС. Слово Нетішин почали з

певним пієтетом промовляти 1994 року. Тоді вперше Руслан Задворний, а через рік-два Роман Шашков, Сергій Онищук, Костянтин Врачов відзначились на європейських і світових форумах. Їх поїздки за кордон здійснювались на спонсорські кошти і пробивали вони «вікно у Європу»



напівголодними, жили у найгірших номерах і їздили у далеко не комфортабельних потягах. Але хлопці вірили своєму тренеру, бо він ділив усі незгоди разом з ними і все робив, аби юнаки «вийшли в люди».

Якщо брати узагальнено, то щороку з-під його крила виходить майстер, кожні п'ять років – майстер спорту міжнародного класу та заслужений майстер спорту.

Руслан Задворний був у числі тих, хто разом з тренером прокладав стежку до Європейських і світових висот. Він багаторазовий переможець і призер чемпіонатів та Кубків світу.

Дворазовий чемпіон світу з бойового самбо Юрій Пилипчук також вилетів з гнізда тренерської школи Геннадія Горохова при ППО Хмельницької АЕС.

Дмитро Бабійчук та Іван Васильчук десяток років поспіль змагались між собою хто більше медалей привезе із міжнародних змагань. Принаймні, не було такого року, аби скарбничка одного і другого залишилась порожньою на чемпіонаті світу, Європи.

Не зайве згадати першопрохідця секції Костянтина Врачова, майстра спорту з боротьби самбо та дзюдо, майстра спорту міжнародного класу Ігоря Музику, майстра спорту міжнародного класу Сергія Онищука, майстрів спорту Олександра Бруса та його тезку Олександра Бойка, Дмитра Бондарака (самбо і джиу-джитсу), Олександра Криворучка, Андрія Ломаєва, Віктора Максимчука, Олександра Нікішова, Сергія Пилаєва, Олександра Остапчука, Романа Ріпу, Віктора Степанюка та Олександра Степаненка, Андрія Соколовського, Романа Шашкова. Кожен залишив свій слід у цьому виді спорту, і

кожному дісталась порція слави, поваги за працю, за наполегливість, за любов до самбо. Серед останніх знаних вихованців Геннадія Васильовича Ярослав Давидчук.

За підсумками 2019 року майстер спорту міжнародного класу зі спортивного самбо Ярослав Давидчук став найкращим серед самбістів України.

Він виборив звання чемпіона світу та Європи серед спортсменів до 20 років. На Кубку Європи серед дорослих здобув срібло, бронзу на чемпіонаті Європи.

Ми вже говорили про учасницю Олімпійських ігор Вікторію Ткачук, яку свого часу готував тренер вищої категорії Олександр Краснов. Нині тут тренується понад тридцять юних легкоатлетів, що вносять у скарбничку досягнень КДЮСШ ППО ХАЕС солідні досягнення, були призерами чемпіонатів України серед ДЮСШ, неодноразовими тріумфаторами обласних змагань.

На відділенні боксу займаються понад 80 осіб. Запам'ятались наступні досягнення боксерів: срібну медаль чемпіонату Європи серед юніорів виборила Марія Юрлова, бронзову медаль на чемпіонаті Європи серед кадетів – Юлія Лисун. Переможцями та призерами чемпіонатів України серед юнаків та юніорів були Дмитро Степанюк, Сергій Генджоян, Андрій Панасюк, Тетяна Гаврилук, Руслана Тимчук, Тетяна Холшевник, Олександра Даниленко...

14 груп початкової підготовки, 7 груп базової підготовки, понад 320 учнів – це склад секції плавання. У попередньому, «не ковідному» році вихованці цього відділення Юлія Власюк, Максим Юхимець, Юлія Шпак, Марина Голод, Олександра Карікова, Дарія Карташева, Володимир Колісниченко та інші ставали неодноразовими призерами та переможцями чемпіонату Хмельницької області.

Команда КДЮСШ вихованців відділення волейболу посіла сьоме місце у чемпіонаті України серед жіночих команд (перша ліга) сезону 2018-2019 рр.

Спортсмени відділення кикбоксингу також примножували славу колективу. На останніх значимих змаганнях Галина Ніконова була срібним призером чемпіонату України серед юніорів, Мирослава Єфремова – переможницею чемпіонату України та Данило Затонський – бронзовим призером чемпіонату України серед юніорів.

КДЮСШ ППО ХАЕС підтримує дружні стосунки із загальноосвітніми школами

та ліцеями міста, надає практичну та методичну допомогу під час проведення шкільних змагань із різних видів спорту, плідно співпрацює з позашкільними закладами, бере активну участь у організації та проведенні «Олімпійського тижня», інших заходах з нагоди Дня фізичної культури та спорту, показових виступах на загально-міських святах.

На виконання Календарного плану спортивно-масових заходів Нетішинською КДЮСШ залучаються кошти ППО ХАЕС, виконавчого комітету Нетішинської міської ради, спонсорські надходження від приватних осіб та підприємств міста. Участь спортсменів школи в міжнародних змаганнях частково забезпечується профкомом НАЕК «Енергоатом» України.

Віктор Гусаров, Петро Шелепало
Фото з архіву редакції

ПРО СТАН НАВКОЛИШНЬОГО ПРИРОДНОГО СЕРЕДОВИЩА ЗА СІЧЕНЬ

За даними досліджень рівень води в р. Горинь (над рівнем Балтійського моря) в січні 2021 року протягом місяця змінювався від 192,73 до 192,59 метра (мінімальне значення – 192,55; максимальне значення – 192,79; середнє – 192,63).

Температура води в р. Горинь в січні 2021 року протягом місяця змінювалась від 3,9°C до 0,3°C (мінімальне значення – 0,1; максимальне значення – 3,9; середнє – 1,8).

Витрати води* в р. Горинь в січні 2021 року протягом місяця змінювались від 8,88 до 6,40 м³/с (мінімальне значення – 5,58; максимальне значення – 8,88; середнє – 6,83).

Примітка: при розрахунку витрати води в р. Горинь, зокрема, застосовується коефіцієнт що враховує наявність водоростей (розрахунок виконується за відповідною методикою).

Загальний стік р. Горинь за січень 2021 року склав 18,3 млн м³ (січень 2020 року – 15,8 млн м³).

Рівень води ставка-охолоджувача (при проектному рівні 203,0 м над рівнем Балтійського моря) в січні 2021 року протягом місяця змінювався від 202,09 до 202,25 метра (мінімальне значення – 202,09; максимальне значення – 202,25; середнє – 202,17).

Площа дзеркала ставка-охолоджувача на кінець місяця склала 18,810 км², об'єм води 102,737 млн м³.

Температура води у ставку-охолоджувачі в січні 2021 року протягом місяця змінювалась від 7,3 °C до 2,2 °C (мінімальне значення – 0,6; максимальне значення – 7,4; середнє – 4,6).

Дані хімічного аналізу якості води ставка-охолоджувача (р-н насосної станції додаткової води (НДВ)) та річки Горинь (м. Нетішин) у січні наступні: **див. табл. 1.**

Примітка: Норматив ГДК (гранично-допустимої концентрації) наведений як довідковий для вод-

Таблиця 1

Показник	Ставок-охолоджувач	р. Горинь	ГДК*
Твердість загальна, мг-екв/дм ³	5,5	7,6	-
Кальцій (Ca ²⁺), мг/дм ³	74,15	120,24	180
Магній (Mg ²⁺), мг/дм ³	21,87	19,44	40
Натрій (Na ⁺), мг/дм ³	80,2	10,5	120
Калій (K ⁺), мг/дм ³	10,9	2,6	50
Бікарбонати (HCO ₃ ⁻), мг/дм ³	317,2	390,4	-
Карбонати (CO ₃ ²⁻), мг/дм ³	4,5	0	-
Сухий залишок, мг/дм ³	534	438	1000
Сульфати (SO ₄ ²⁻), мг/дм ³	117,7	47,2	100
Амоній, (NH ₄ ⁺), мг/дм ³	0,40	0,60	0,5
Нітрати (NO ₃ ⁻), мг/дм ³	2,58	8,41	40
Нітрити (NO ₂ ⁻), мг/дм ³	0,022	0,037	0,08
Фосфати (PO ₄ ³⁻), мг/дм ³	0,85	0,25	0,25
Нафтопродукти, мг/дм ³	0,047	0,051	0,05
СПАР, мг/дм ³	0,018	0,017	0,1
Залізо загальне, мг/дм ³	< 0,100	0,137	0,1
Окислюваність перманганатна, мгО/дм ³	6,08	3,20	-
Розчинений кисень (O ₂), мгО ₂ /дм ³	12,49	13,06	≥4

Таблиця 2

Показник	Січень 2021р.	Січень 2020р.
ПРИХОДНА ЧАСТИНА		
- акумуляція стоку р. Гнилий Ріг, млн м ³	1,123	0,705
- забір води з річки Горинь у ставок-охолоджувач насосною станцією додаткової води, млн м ³	2,498	0,548
- повернення води у ставок-охолоджувач з дренажного каналу насосною станцією фільтраційної води, млн м ³	1,755	1,391
- скид очищених стічних вод, млн м ³	0,306	0,316
ВИТРАТНА ЧАСТИНА		
- скид зворотних вод у р. Вілія (басейн р. Горинь), млн м ³	не проводився	не проводився

Таблиця 3

	За січень 2021 року	За січень 2020 року
Викинуто забруднюючих речовин (без CO ₂), т	2,648	2,685
Викинуто CO ₂ , т	0	0

них об'єктів рибогосподарського призначення (до яких відноситься р. Горинь) – «Правила охраны поверхностных вод».

Як видно з наведених даних результатів хімічного аналізу, якість води ставка-охолоджувача в січні за окремими показниками краще якості води річки Горинь.

Основні складові водного балансу ставка-охолоджувача Хмельницької АЕС представлені в **таблиці 2.**

Протягом січня викид забруднюючих речовин в атмосферне повітря здійснювався відповідно до

Дозволів на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря стаціонарними джерелами. Перевищення затверджених нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин не було. Загальна інформація щодо обсягів викидів забруднюючих речовин наведена в **таблиці 3.**

За даними дослідження хімічного складу атмосферного повітря встановлено, що в січні максимальна-разова концентрація окислів сірки на межі санітарно-захисної зони ВП ХАЕС (в районі м. Нетішин) склала <0,05 мг/м³ (<10,0% від ГДК),

максимально-разова концентрація окислів азоту склала <0,02 мг/м³ (<10,0% від ГДК).

Усього за січень 2021 року випало 29,2 мм опадів. На підставі дослідження хімічного складу атмосферних опадів відзначено, що значення рН (водневий показник) склало 7,30 одиниць рН.

Середньомісячна температура повітря «-2,2°C» (максимальна середньодобова - «+5,1°C», мінімальна - «-16,3°C»).

Олександр Голод,
заступник начальника ВОНС –
начальник ЕХЛ

ВИЛУЧИЛИ ЗБРОЮ

За інформацією Управління служби безпеки України в Рівненській області, 08.02.2021 у закинутому будинку в селі Михайлівка Острозького району (20 км від ХАЕС) у 41-річного уродженця Російської Федерації вилучено боеприпаси та вибухівку.

На місці події слідчо-оперативна група виявила 1080 патронів калібру 5,45 мм, 38 патронів калібру 5,6 мм, револьвер, два шматки вибухової речовини (ракетне паливо), сім імітаційних запалів, дев'ять електродетонаторів, дві пластикові ємності, в яких знаходились пластикова речовина схожа на вибухову, одну реактивну протитанкову гранату, шестилітрову полімерну пляшку із гранульованою вибуховою речовиною типу «окисник» і «відновник» на основі аміачної селітри та алюмінієвого порошку.

За даним фактом розпочато досудове розслідування за частиною 1 статті 263 Кримінального кодексу України (незаконне поводження зі зброєю, боеприпасами та вибуховими речовинами).

З метою недопущення терористичних актів, диверсій та інших надзвичайних подій, служба фізичного захисту просить бути пильними й інформувати правоохоронні органи про будь-які факти прибуття та перебування в регіоні підозрілих осіб, наміри здійснення сепаратистської, терористичної, диверсійної чи розвідувально-підривної діяльності, залишені без нагляду підозрілі предмети або транспортні засоби, а також використання технічних засобів спостереження (безпілотних літальних пристроїв та ін.).

Особливу увагу слід звертати на осіб, поведінка яких викликає насторогу. Вони можуть проявляти незрозумілий підвищений інтерес до об'єктів

стратегічної інфраструктури (військові частини, будівлі підприємств, організацій чи установ, у т.ч. органів державної влади та місцевого самоврядування, місць масового скупчення людей тощо).

У разі виявлення зброї чи вибухових пристроїв, наявності даних про факти прибуття та перебування в регіоні підозрілих осіб, інформації про їх наміри здійснити діяльність, що завдасть шкоди національним інтересам України, просимо повідомити про це:

НЕТІШИН Відділ Управління СБ України у Хмельницькій області м. Нетішин за номером: **стац. (03842) 9-15-32, моб. (067) 384-45-50.**

Відділення Національної поліції в м. Нетішин за номером: **стац. (03842) 9-02-02.**

СЛАВУТА Відділ Національної поліції в м. Славути за номером: **стац. (03842) 7-32-02, моб. (068) 013-90-38.**

ОСТРОГ Відділення Національної поліції в м. Острогоз за номером: **моб. (068) 473-45-00**

ВСЕСВІТНЬОВІДОМІЙ ГОЛОС НЕТІШИНА

11 лютого виповнилося 115 років від дня народження відомого оперного співака, актора, поета Андрія Зотовича Поліщука

Він народився 1906 року у селі Нетішин Острозького повіту Волинської губернії у сім'ї мірошника Зотія Васильовича та Марії Яківни (дівоче прізвище Супрун). В сім'ї, крім Андрія, було ще семеро дітей: сестри Домнікія, Катерина та брати Володимир, Іван, Федір, Петро, Євген.

Дитячі роки пройшли у рідному селі, часто бував у селі Комарівка, де мешкали родичі сім'ї. Поріг сільської школи переступив у селі Полян.

1916 року, коли йому було 10 років, батьки переїжджають до Острога. Підліток Андрій вступає до місцевої чоловічої гімназії, де й здобуває середню освіту. Під час навчання у юнака проявляється талант художника. Він малює афіші, плакати.

В сім'ї всі мали гарні голоси, проте у Андрія він був дивовижний і по-особливому звучав у хорах гімназії, церковному, просвітницькому. Юнак виявляє бажання вчитися співати професійно. Батько ж проти такого бажання сина, бо переконаний, що співом заробити собі на прожиття і прогудувати свою сім'ю в майбутньому син не зможе.

У 1921 році після російсько-польської війни згідно із Ризьким мирним договором місто Острого залишається у складі Польщі. При досягненні 21-річного віку Андрій Поліщук мав відслужити у польській армії. Юнак категорично відмовляється брати до рук зброю і потрапляє під трибунал, отримує п'ять років один місяць та один день ув'язнення.

Новина про в'язня-митця швидко розлетілася світом. Журналіст, редактор та письменник Микола Олександрович Рубакін підняв громадськість на захист хлопця. Відомі особистості, які захоплювалися його талантом, висловились проти такого неподобства. З усього світу на ім'я Андрія почали надходити листи: від Альберта Ейнштейна, Романа Роллана, Герберта Уеллса, 50 представників англійського парламенту. З проханням звільнити «в'язня совісті» зверталися тоді й до президента Польщі Ігнація Мосціцького. Преса Європи слідкувала за долею хлопця. І ці зусилля увінчалися успіхом: після трьох років ув'язнення молодого співака було звільнено. Андрій повертається до Острога. Однак жакливі умови перебування у в'язниці далися взнаки - він втратив голос. Знадобилося більше року лікування, щоб Андрій знову почав співати. За його участі у Острозі відбувалися сольні концерти, виступи під час різноманітних заходів тощо.

Саме на одному з концертів на талановитого юнака звернув увагу відомий оперний співак та театральний режисер Олександр Іванович Улуханов. Митець був вражений голосом Поліщука та запропонував йому вступати до Вільнюської консерваторії, де згодом Андрій навчався у 1930-1931 роках. Його голосом були зачаровані і, вже після першого курсу навчання відібрали поза конкурсом на навчання до Варшавської консерваторії (1931-1935), де Андрію була присуджена солідна на той час державна стипендія. Перший публічний виступ відбувся у Вільнюсі. На наступний день про юнака говорило все місто, його вважали послідовником Шаляпіна. Андрій Поліщук остаточно зрозумів, що обрав правильний шлях. Під час навчання на сцені

Варшавської опери бере участь у операх «Весілля Фігаро» та «Віндзорські пастухи».

Далі його запрошує до Великого міського театру м. Львова (нині Львівський національний академічний театр опери та балету імені Солюмі Крушельницької) Олександр Улуханов. Дебютував Андрій Поліщук у постанові «Борис Годунов» (1936). Великою несподіванкою для Андрія Зотовича було запрошення взяти участь у ювілейній виставі з нагоди сторіччя написання «Наталки-Полтавки». На головні ролі були

ся донька Ганна (сьогодні відома лікар-офтальмолог у м. Львові).

У 1941-1945 роках Андрій Поліщук працював на адміністративних посадах, врятував чимало людей від вивезення на роботу до Німеччини.

Після вигнання нацистів з Острога він їздить на фронт, до лікарень та військових частин з концертами. Згодом повертається до Львова. У повоєнний час театральне життя розгоралося відповідно до нових соціально-політичних реалій.

30 травня 1946 року, після прем'єри опери Д. Россіні «Севільський цирульник», його заарештували та засудили до 10 років позбавлення волі. Перебував у таборах Сибіру і Колими, а закінчив заслання в Магадані. До Андрія у 1954 році переїжджає дружина із донькою. Саме там він пише вірші, прозвані болем та смутком. У вересні 1953 року надійшла звістка про реабілітацію за відсутністю складу злочину, але, одночасно - повідомлення про примусове проживання в Магадані до 1960-го. Андрій Зотович працював у місцевому музично-драматичному театрі, виступав на радіо та телебаченні, організував хор, який виконував українські пісні і на обласному конкурсі художньої самодіяльності отримав гран-прі.

На початку 1960-х років реабілітований Андрій Зотович повертається до Львова, влаштовується до Львівського державного театру опери та балету.

У 1971 році на знак протесту проти тиску на нього, як українського митця, а також проти русифікації оперного театру, Андрій Зотович написав заяву про звільнення за власним бажанням. Всі наступні роки він був під пильним оком КДБ, яке постійно шантажувало, проводило у його помешканні обшуки. Останній відбувся 1983 року, під час якого були вилучені особисті записи, листи А. Ейнштейна, Г. Уеллса та інших видатних осіб світу.

На пенсії він присвячує себе спорту, сім'ї, пише вірші. 1996 року з 90-річчям Андрія Поліщука вітали у Львівському оперному театрі імені Івана Франка, куди було запрошено його з дружиною Оленою Володимирівною та донькою Ганною Андріївною.

10 листопада 2002-го, на 97-у році життя, український митець відійшов у засвіти. Він похований на Личаківському кладовищі м. Львова. Андрій Зотович Поліщук залишив чималий доробок, зокрема, - збірки віршів «Бунтар», «Спогади пережитого». Він писав: «Не дивлячись на свій досить драматичний життєвий шлях, я через усе своє життя, від юнацьких літ до посивілої голови, куди б мене не кидала лиха доля, чесно і з любов'ю служив українському мистецтву, всюди достойно голосив слово і пісню мого народу, якого мова, культура, пісня, мистецтво є одним з найкращих у світі, але яким діялася кривда віками. Дбати про їх вільний розвиток, красу й велич було і є моїм свідомим обов'язком людини на основі вселюдної правди і справедливості-волі, рівноправ'я, братерства всіх людей на землі».

Наталія Шпакович,
науковий співробітник Державного
історико-культурного заповідника м. Острога



Майже на кожне покоління українців випадають роки воєнного лихоліття. Нині військові дії точаться на сході України. Поповнюються ряди людей, яких ми будемо називати ветеранами, або згадувати у скорботному мартирологу.

Хоч у історичній літературі поділяють війни на справедливі і несправедливі, загибель людей, особливо молодих – завжди несправедливість. Після так званого афганського конфлікту на території нинішньої Славутчини залишилися пам'ятні дошки про Олександра Кмитюка з Крупця, Петра Комарницького з Кам'янки, Олега Лавренчука з Манятина, Івана Литвина з Славути, Василя Новака з Улаша-

нівки, Сергія Петрука з Мухаріва, Віталія Троцюка з Лисичого...

Дякувати Богу, серед нас живуть свідки тих подій, неушкоджені, успішні. У Нетішині живуть кавалер ордена Червоної Зірки Валерій Шеліванов, Володимир Мінас, Сергій Васильєв, Василь Радіонов та інші свідки тих кривавих днів.

Відзначений медаллю «За відвагу» Василь Радіонов нині працівник турбінного цеху, опікується двигунами внутрішнього згоряння. Після закінчення 10 класів Струзької середньої школи, що у Новоушицькому районі, юнак був при-

званий до лав Збройних Сил СРСР. «Ви не уявляєте, які випробування доведеться здолати вам у найближчий час», – попередив офіцер супроводження. На землі Асадабаду молодий мінер провів два роки і залишився живим.

- Важко пережити смерть друзів. Мій земляк Володимир Бойчук знайшов там довчний притулок. Орден Червоної Зірки неспроможний замінити втрату друга, сина батькам.

Василь Радіонов повернувся на рідну землю і вступив до Львівського пожежного училища. Довгі роки ніс напівмирну службу у пожежній

частині міста. Останніми роками трудиться у турбінному цеху Хмельницької АЕС. Відзначався у числі кращих, як пожежник і як турбініст.

Нині він секретар міського осередку ветеранів воїнів-афганців, багато сил приклав, аби юнь виховувалась у патріотичному дусі. Проводились змагання серед учнів ліцею, брав участь у різноманітних заходах, що дають поштовх для оцінки самосвідомості молодим. В числі інших сприяв у встановленні пам'ятного знака афганцям у м. Нетішин. Афгану пам'яті, в серці – любов.
Петро Шелепало

ПОЗИВНИЙ – АФГАН

ДЕНЬ СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА: ІСТОРІЯ, РИТУАЛИ СВЯТА І ЙОГО ТРАДИЦІЇ

День закоханих відзначають 14 лютого.

Перший аналог Дня всіх закоханих святкувався ще у Стародавньому Римі і називався «луперкалії» - свято родючості на честь богині Юнони Фебруа і бога Фавна. Він відзначався щорічно 15-го лютого. Це було свято еротизму із жертвопринесеннями тварин, з шкур яких виготовлялися спеціальні батоги. Після свята молоді бігали по вулицях міста, зображуючи із себе «луперки», і били батогами жінок, що зустрілися на шляху.

Антична Греція: Панурга

Греки щорічно проводили ритуальні ігрища на честь бога Пана (у римській традиції - Фавна) - покровителя стад, лісів, полів і їх родючості. Пан був веселуном і повією, грав на сопілці і постійно переслідував німф своєю любов'ю. У Греції це свято також називали «Пташиним весіллям», так як вважалося, що пернаті утворюють шлюбні пари саме в другий тиждень другого місяця року.

Середньовіччя: поява легенд про святого Валентина

У ці часи життя святого Валентина поступово почало обростати легендами, пов'язаними із таємним вінчанням закоханих пар. З'явився переказ про владного і жорстокого римського імператора Клавдія II, який вбив собі в голову, що



самотній чоловік, у якого немає сім'ї, дружини і зобов'язань, краще б'ється за батьківщину на битві. Він заборонив чоловікам одружуватися, а жінкам і дівчатам - виходити заміж за військових.

Святий Валентин в цей час був звичайним священиком, який співчував нещасним закоханим, і потайки від усіх, під покровом ночі, освячував шлюб люблячих чоловіків і жінок. За це Валентина засудили до смертної кари і кинули до в'язниці. Там він познайомився із

прекрасною дочкою наглядача - Юлією. Священик закохався і перед смертю написав коханій дівчині зізнання. Його стратили 14 лютого 269 року нашої ери. У цей час з'явилася традиція передавати коханій людині невеликий лист з

освідченням у коханні. Його так і називали - «валентинка».

У Західній Європі День святого Валентина став широко відзначатися із 13-го століття, у США - з 1777 року.

Як святкують 14 лютого в різних країнах

В Україні у це свято прийнято «ділитися» своїм коханням, робити один одному тематичні подарунки тощо. Однак в інших країнах традиції Дня закоханих відрізняються.

Німеччина

Валентин досі вважається святим покровителем психічно хворих. Тому в рамках свята німці прикрашають психіатричні лікарні яскраво-червоними стрічками, а в каплицях проводять спеціальне богослужіння.

Польща

У цей день прийнято відвідувати Познанську митрополію, де, за повір'ям, покояться мощі святого Валентина і знаходиться його чудотворна ікона. Поляки вірять, що це паломництво допоможе їм в любовних справах.

Франція

Як і в Україні, французи дарують один одному листівки-сердечка. Крім того, серед поширених подарунків - білизна, цукерки, шоколадні муси, романтичні подорожі, нарізна сердечками ковбаса, «щасливі» лотерейні квитки, рожеві йогурти, штучні квіти.

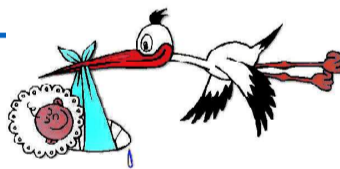
ЛОПОВНЕННЯ

34 по 11 лютого 2021 року в акушерському відділенні Нетішина народилося 5 немовлят: 1 хлопчик і 4 дівчинки. Нетішинських немовлят цього разу 4: 1 хлопчик і 3 дівчинки.

Мамою найбільшої новонародженої дитини стала нетішинка Юлія Володимирівна Колінько.

Її донечка народилася вагою 3870 г при зрості 54 см.

Щиро вітаємо батьків з поповненням у сім'ї.
Дані на 9 годину 11 лютого 2021 року.



Перспектива

Розповсюджується безкоштовно

30100, Хмельницька обл., м.Нетішин, вул. Лісова, 6, редакція.
Тел.: редактор 6-37-85; кор-т: 6-37-86; www.xaes.org.ua;

Головний редактор В.П.Гусаров, тел.: 6-37-84
E-mail: gusarov.viktor@khnp.atom.gov.ua

Засновник - адміністрація і трудовий колектив Хмельницької атомної електростанції

Зам. 422. Тираж 1000 екз. Обсяг 1.89 д.а. Набір і текстові діапозитиви виготовлені у ДОД ЦГЗ ХАЕС.
Газета віддрукована офсетним способом у ДОД ЦГЗ ХАЕС. Свідоцтво про реєстрацію серії ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994р.